

ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของนักศึกษา คณะเทคนิคการแพทย์มหาวิทยาลัยรังสิต:
กรณีการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5
Cognition and Attitude of Student Faculty of Medical Technology Rangsit
University: Case of Kratom Removing out The Fifth Category of Narcotic Drug

พีรภานต์ บุชยพรรณพงศ์¹ มูฮัมหมัด นียมเดชา¹ และ กิตติศักดิ์ เหมือนดาว^{2,*}

¹คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

²คณะอาชีวศึกษาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต

Peerakarn Butsayapanpong¹, Muhammad Niyomdecha¹, and Kittisak Muandao^{2,*}

¹ Faculty of Science, Silpakorn University

² Faculty of Criminology and Justice Administration, Rangsit University

Received: August 23, 2024 | Revised: January 18, 2025 | Accepted: February 3, 2025

บทความวิจัย (Research Article)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจ ระดับทัศนคติ และระดับความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) กรณีการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ห้า 2) ศึกษาเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจ ระดับทัศนคติ และระดับความรู้ต่อกฎหมายกระท่อม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยมีวิธีการศึกษาวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 500 คน การศึกษาใช้วิธีสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม พบว่า ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 และความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา ภูมิสำเนา และการเคยได้เข้าร่วมการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติดส่งผลต่อด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การเคยได้เข้าร่วมการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติดส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สถานภาพการสมรส และการเคยได้เข้าร่วมการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติดส่งผลต่อความรู้ทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจ, ทัศนคติ, การถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5, พืชกระท่อม

*Corresponding author, email: pak-baby@hotmail.com

Abstract

The purposes of this research were to 1) study the cognition level, attitude level and knowledge of the Kratom law new edition (the Kratom Plant Act, A.D. 2022) case of Kratom removing out the fifth category of narcotic drug 2) study the comparative cognition and the level of knowledge of the new cottage law new edition (the Kratom plant act, A.D. 2022) classified by individual factors. The research method is quantitative research. Research population is undergraduate student year 1–4 faculty of medical technology Rangsit University 500 people. The study was a questionnaire survey method. The findings revealed as follows: General knowledge about Kratom Plant student attitude toward of Kratom removing out the fifth category of narcotic drug and knowledge of the Kratom law new edition (the Kratom Plant act, A.D. 2022) of Kratom removing out the fifth category of narcotic drug mostly overall found moderate level. Factors is age year of study , domicile and having participated in drug-related training courses affect common knowledge about Kratom plants are different. Statistically significant at the 0.05 level. Factors is having participated in drug-related training courses affect student attitude about Kratom plants are different. Statistically significant at the 0.05 level. Factors is having participated in marital status and having participated indrug-related training courses affect student general knowledge with the new Kratom law (the Kratom Plant Act, A.D. 2022) are different statistically significant at the 0.05 level.

Keywords: Cognition , Attitude , Kratom removing out The fifth category of Narcotic drug , The Kratom plant

บทนำ

ใบกระท่อมเป็นที่รู้จักกันมาเป็นเวลานานในกลุ่มของชาวนาและชาวนา โดยนำใบสดมาเคี้ยวจะทำให้หายปวดเมื่อย แข็งแรง มีพลังกำลัง ทำงานได้นาน และมีอารมณ์ดี แต่ในช่วงระยะเวลาหลายๆ ปีที่ผ่านมาใบกระท่อมมักถูกนำมาใช้ในทางที่ผิด โดยใช้ตำบใบกระท่อมผสมกับโคก ยาแก้ไอ และสารอื่นๆ รู้จักกันในชื่อ “สีคูณร้อย” ซึ่งชื่อจะแตกต่างกันไปตามที่กลุ่มผู้ใช้ตั้งชื่อเมื่อมีการผสมสารประกอบอื่นๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยพบว่าการใช้สีคูณร้อยร่วมกับบุหรี่ กัญชา รวมถึงอัลปราโซแลม (Alprazolam)

สารสำคัญในใบกระท่อมมีแอลคาลอยด์หลายชนิด แต่สารที่สำคัญคือ ไมทราไจนีน (Mitragynine) เป็นสารสำคัญที่ออกฤทธิ์ต่อประสาทส่วนกลาง ทำให้มีส่วนช่วยในการบรรเทาอาการปวด ฤทธิ์ลดการบีบตัวของกล้ามเนื้อเรียบ จึงมีฤทธิ์ทำให้เกิดการชาเฉพาะที่ได้และยังมีฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง อาการที่เกิดขึ้นเมื่อหยุดใช้ใบกระท่อม คือ มีอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อตามร่างกาย แขนขา กล้ามเนื้อกระตุก รู้สึกอ่อนเพลียไม่มีแรง หดหู่ไม่แจ่มใส ใจสั่น วิดกกังวล หงุดหงิดและโมโหง่าย กระสับกระส่ายกระวนกระวาย การเสพใบกระท่อมมากๆ หรือเป็นระยะเวลานาน มักจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเม็ดสีขึ้นที่บริเวณผิวหนัง

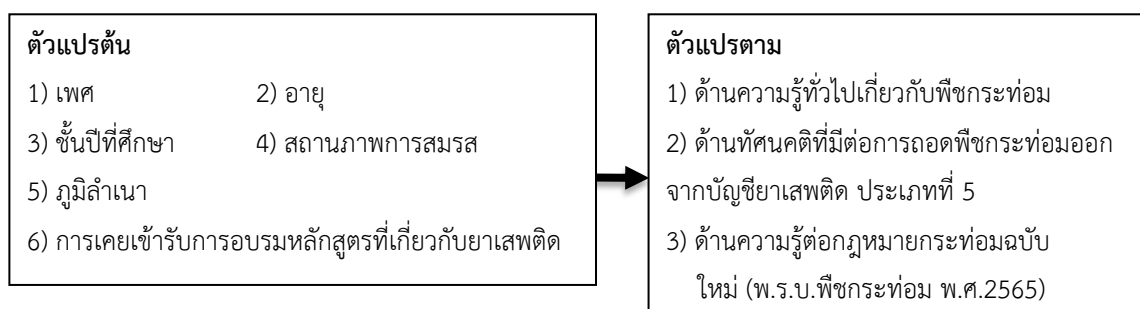
ทำให้ผู้ที่รับประทานมีผิวคล้ำและเข้มขึ้น ไม่เพียงแค่นั้นในบางรายอาจทำให้มีอาการทางจิต (Wangsintaveekul, 2017) ตามประกาศพระราชกฤษฎีกา พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2564 ประกาศไว้วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2564 ให้ปลดล็อกพืชกระท่อมออกจากยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 5 กระท่อมจะถูกจัดเป็นพืช ซึ่งสามารถเคี้ยวใบกระท่อม, ต้มน้ำกระท่อมผสมน้ำหวาน, ประุงอาหาร, ปลุกขยำนำเข้าและส่งออกกระท่อมเพื่ออุตสาหกรรมได้ แต่ห้ามนำไปผสมเป็นสีกุณร้อย ห้ามขายให้บุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ตามข้อกำหนดของ พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565 จากการปลดล็อกพืชกระท่อม ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการนำกระท่อมมาใช้ได้ง่ายขึ้น กระท่อมมีฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาหลากหลาย เช่น กระตุ้นประสาทสามารถทำให้ทำงานได้นานขึ้น ทนอากาศร้อนได้ดีขึ้น หากใช้เป็นเวลานานจะทำให้เสพติดได้ และหากนำไปใช้ในทางที่ผิด (Drug of abuse) เช่น นำไปผสมเป็นสีกุณร้อย ก็จะมีโทษทางกฎหมาย และอาจเกิดปัญหาสังคมตามมา เนื่องด้วยพืชกระท่อม ถูกบัญญัติไว้ใน พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ให้เป็นยาเสพติดประเภทที่ 5 มาตลอด 40 กว่าปีนั้น พืชกระท่อมจะถูกสังคมไทยมองว่าเป็นสิ่งไม่ดี ให้โทษ มีผลต่อสุขภาพ ทำให้เกิดอาการเสพติด เสพมากเกินไปและใช้ในทางที่ผิด

ผู้วิจัยมีความสนใจต่อความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 โดยศึกษาในกลุ่มคนที่อยู่ในช่วงของวัยรุ่น และกำลังศึกษาในมหาวิทยาลัย เพราะเป็นช่วงอายุที่มีความคิดเป็นของตนเองสูง มีความอยากรู้ อยากลอง โดยก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้ ได้ข้อมูลถูกต้องเกี่ยวกับพืชกระท่อม (สรรพคุณ, โทษ, ผลกระทบ) พัฒนาทัศนคติที่ถูกต้อง และเตรียมพร้อมเป็นบุคลากรทางการแพทย์ที่ดี ลดความเข้าใจผิด ส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างถูกต้อง และป้องกันการใช้ในทางที่ผิด และเป็นข้อมูลสำหรับกำหนดนโยบายสาธารณสุข และส่งเสริมการศึกษา วิจัย พัฒนาการใช้ประโยชน์ทางการแพทย์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ. พืชกระท่อม พ.ศ.2565) กรณีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ห้า
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ทบทวนวรรณกรรม

1. วิถีชีวิตของคนไทยกับพืชกระท่อม

พืชกระท่อมกับวิถีชีวิตของคนไทยมีความเกี่ยวข้องกันมาช้านานไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ ภูมิปัญญาชาวบ้าน การนำมาทำเป็นยาแผนโบราณ และการนำเอามา บริโภค ฯลฯ คณะกรรมการวิสามัญศึกษา ได้อ้างถึง ตำราแพทย์แผนโบราณ ที่มีการใช้ใบกระท่อมปรุงเป็นยา เรียกว่า ประสะกระท่อม ใช้รักษาโรคบิด แก้วปวดมวนท้อง ปวดเบ่ง ปวดเมื่อยร่างกาย ท้องเฟ้อ ท้องเสีย ท้องร่วง ทำให้นอนหลับ และระงับประสาท ในมุมมองของแพทย์แผนไทยส่วนใหญ่ จะนำพืช กระท่อมมาใช้เป็นยาแก้ท้องร่วง และที่กล่าวว่ามีประสะกระท่อม นั้น แสดงว่าในใบกระท่อมนั้นมีพืช อยู่ด้วย คนโบราณนั้น หากยาชนิดไหนที่มีพืชจะมีการประสะ คือ ทำให้พืชอ่อนลง และสามารถทำ ได้หลายรูปแบบ อาทิต้ม การคั่ว หรือผสมกับ สารตัวอื่นในปริมาณที่เท่ากัน ก็จะเรียกว่าประสะ ในทางแผนโบราณนั้นหากเป็นยาจะต้องมีการผสม มีประสะ แก้วพืช จะต้องเป็นตำรับซึ่งจะต้องมี ความพอดี รับประทานเข้าไปแล้วจะไม่มีผลข้างเคียงและไม่ติด เนื่องจากแพทย์เป็นผู้สั่งใช้และที่สำคัญในอดีตเคยมีการนำกระท่อมมาทดแทนฝิ่นหรือเฮโรอีนได้ เนื่องจากกระท่อมสามารถลดอาการ ถอนยา อาการปวดเมื่อย และรักษาอาการอยากยาได้ (Special Education Commission, 2003)

มีการศึกษาถึงคุณสมบัติของพืชกระท่อมทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ในประเทศไทยมีการถกเถียงกันระหว่างชาวบ้านซึ่งเป็นผู้ใช้ กับนักวิชาการและนักวิจัยผู้ซึ่งเป็นผู้หาข้อสรุปทางวิทยาศาสตร์ว่ามีผลดีมากกว่าผลเสียหรือไม่อย่างไร แต่ในทางปฏิบัติกระท่อมก็เป็นพืชที่แสดงบทบาททางสังคมวัฒนธรรมท้องถิ่นของภาคใต้อย่างชัดเจนทั้งในด้านเสริมแรงและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ใช้เป็นยารักษาโรคใช้เป็นสิ่งขบเคี้ยวระหว่างพบปะเพื่อนฝูง และใช้เป็นสิ่งต้อนรับแขกที่มาเยือน ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ล้วนแสดงนัยทางวัฒนธรรมท้องถิ่นทั้งสิ้น (Ministry of Justice,. Office of the Narcotics Control Board, 2005) พืชกระท่อมมีบทบาทต่อวิถีชีวิต วัฒนธรรมและ การดำรงชีวิตของผู้คนอย่างแยกกันไม่ออก อาจจะกล่าวได้ว่าพืชกระท่อมเป็นส่วนหนึ่งในทุกๆ กิจกรรมของการ ใช้ชีวิตประจำวันในแต่ละวันไม่มากก็น้อยตามแนวทางการในการประกอบอาชีพของ แต่ละบุคคลและยังมีบทบาทในด้านการรักษาหรือบรรเทาอาการเจ็บป่วยโดยมีคุณสมบัติเป็นยาตัวที่มีการทำการทดลองหรือวิจัยในทางวิทยาศาสตร์มาแล้วและยังเป็นยาแผนโบราณตามภูมิปัญญา ชาวบ้านที่มีการใช้กันมาอย่างยาวนานและมีการจดบันทึกทำเป็นตำราสืบทอดความรู้จากรุ่นสู่รุ่น

ในทางกฎหมายสิ่งที่ถือว่าเป็นยาเสพติดนั้นจะต้องมีบัญญัติไว้เป็นกฎหมายไว้อย่างชัดเจน หากไม่มีกฎหมายระบุหรือบัญญัติไว้สิ่งนั้นก็ไม่ใช่ยาเสพติด แม้ว่าสิ่งที่เสพนั้นจะมีฤทธิ์ที่ทำให้ เกิดการเสพติดได้ก็ตาม เช่น บุหรี่ สุรา พืชกระท่อมมีบทบาทต่อวิถีชีวิต วัฒนธรรมและ การดำรงชีวิตของผู้คนอย่างแยกกันไม่ออก อาจจะกล่าวได้ว่าพืชกระท่อมเป็นส่วนหนึ่งในทุกๆ กิจกรรมของการ ใช้ชีวิตประจำวันในแต่ละวันไม่มากก็น้อยตามแนวทางการในการประกอบอาชีพของ แต่ละบุคคลและยังมีบทบาทในด้านการรักษาหรือบรรเทาอาการเจ็บป่วยโดยมีคุณสมบัติเป็นยาตัวที่มีการทำการทดลองหรือวิจัยในทางวิทยาศาสตร์มาแล้วและยังเป็นยาแผนโบราณตามภูมิปัญญา ชาวบ้านที่มีการใช้กันมาอย่างยาวนานและมีการจดบันทึกทำเป็นตำราสืบทอดความรู้จากรุ่นสู่รุ่นอีกด้วย

2. แนวคิดในการยกเลิกความผิดฐานเสพและครอบครองพืชกระท่อม

ภาครัฐและภาคเอกชนก็มีความสนใจที่จะทำการศึกษาถึงผลดีผลเสียถึงคุณสมบัติของพืชกระท่อม ไม่ว่าจะเป็นในด้านที่จะนำมาใช้เป็นสิ่งทดแทนในการบำบัดผู้ติดยาเสพติดที่มีฤทธิ์รุนแรงหรือในด้านการแพทย์โดยนำสารสกัดที่มีอยู่ในพืชกระท่อมมาผลิตเป็นยารักษาโรค หรือจะเป็นในด้านการลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกับรัฐบาลในการนำผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับพืชกระท่อมที่มีฐานเป็นเพียงผู้เสพเข้าสู่กระบวนการทางยุติธรรม ซึ่งจะเป็นการดีถ้าทางรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีการสนับสนุนหรือเร่งทำให้เกิดเป็นนโยบายของรัฐ ในการที่จะทำการเปลี่ยนแปลงกฎหมายบางข้อที่มีการบัญญัติขึ้นมาเป็นเวลานานและล้าหลังตามไม่ทันต่อยุคสมัยและวิทยาการทางเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าและพัฒนาไปเรื่อยๆ โดยที่สามารถจะทำการพิสูจน์ได้ว่าพืชบางชนิดที่ถูกบัญญัติให้เป็นสิ่งเสพติดที่เมื่อมีไว้ในครอบครองมีความผิดนั้นสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้มากมายหลายด้านเพื่อให้เกิดผลที่ดีต่อประเทศให้มากที่สุด

3. แนวคิดในการลดทอนความเป็นอาชญากรรมทางคดียาเสพติด

ประเทศไทยควรที่จะนำวิธีการลดทอนความเป็นอาชญากรรม (Decriminalization) มาปรับใช้กับคดีความผิดที่เกี่ยวกับพืชกระท่อม เพราะการใช้พืชกระท่อมนั้นถือว่าเป็นที่อาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย (Victimless Crime) เพราะเมื่อมีการนำพืชกระท่อมมาใช้แล้ว ผู้ใช้ไม่ได้ไปก่ออาชญากรรมหรือก่อเหตุร้ายใดๆ แก่สังคมแต่กลับเป็นการใช้เพื่อทำให้สามารถมีแรงในการทำงานได้นานขึ้น หรือใช้เพื่อบรรเทาอาการเจ็บป่วยแก่ตนเอง และสาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับ พืชกระท่อม คือ ระดับหรือลำดับของความร้ายแรงของพืชกระท่อมนั้นอยู่ในระดับต่ำ พืชกระท่อมเป็นยาเสพติดประเภทที่ 5 ซึ่งจัดเป็นสารเสพติดที่อยู่ในระดับชั้นเดียวกันกับกัญชา และถ้าพูดถึงฤทธิ์ของกัญชาจะเห็นว่ากัญชานั้น ยังมีฤทธิ์ในการหลอนประสาทซึ่งอาจทำให้เกิดผลเสียต่างๆ มากมายขึ้นได้ แต่ยังมีกรยกเลิกความผิดอาญาในต่างประเทศ แต่พืชกระท่อมไม่มีฤทธิ์ในทางหลอนประสาท ดังนั้นควรที่จะนำวิธีการลดทอนความเป็นอาชญากรรม (Decriminalization) มาใช้กับพืชกระท่อมเพื่อที่จะเป็นการช่วยลดการนำคดีที่มีความผิดฐานครอบครองพืชกระท่อมเพื่อใช้ส่วนตัวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม และยังเป็นการตัดโอกาสในการคบหาระหว่างผู้เสพที่ถือว่าเป็นผู้ป่วยเข้าได้เข้าไปพบเจอกับผู้ค้ายาเสพติดที่อยู่ใน เรือนจำที่ถือว่าเป็นอาชญากรและอาจเป็นการช่วยลดการก่ออาชญากรรมหรือป้องกันไม่ให้เกิด อาชญากรรายใหม่ขึ้นได้ไม่ในทางตรงกันทางอ้อม

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Muandao and Niyomdech (2023) ศึกษาผลของทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการถือการถือพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านความรู้สึก ด้านการรับรู้หรือการเชื่อด้านความพร้อมที่จะกระทำ ด้านความคิดเห็นต่อประโยชน์ของการใช้พืชกระท่อม มีความเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านความคิดเห็นต่อโทษของการใช้พืชกระท่อม มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และด้านความคิดเห็นต่อ ร่างกฎหมายพืชกระท่อม อยู่ในระดับมาก เจ้าหน้าที่ตำรวจมีข้อเสนอแนะ ต่อการถือการถือพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยกับการปลดกระท่อมออกจากกฎหมายยาเสพติดประเภท

5 แต่ควรควบคุมการขายให้อยู่ในมาตรฐานเพื่อไม่เป็นการอันตรายต่อผู้บริโภค ควรเปิดให้ขายได้โดยเสรี และควรจัดการบรรยายให้ความรู้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มทักษะความรู้ความเข้าใจ

Charoenratana และคณะ (2021) เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นไปที่การสำรวจ ทศนคติของประชาชนในภาคใต้ของประเทศไทย เกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญ 3 ประเด็น เกี่ยวกับพืชกระท่อม ได้แก่ การใช้กระท่อม โดยได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการใช้กระท่อมในชีวิตประจำวัน รวมถึงความถี่ในการใช้ เหตุผลในการใช้ รูปแบบการใช้ และการรับรู้ถึงผลกระทบทั้งด้านบวก และด้านลบของการใช้กระท่อม การยกเลิกการจำแนกเป็นยาเสพติด โดยการสำรวจว่าประชาชนในภาคใต้มีความคิดเห็นอย่างไรต่อการเปลี่ยนแปลงสถานะทางกฎหมายของกระท่อม จากเดิมที่เคยถูกจัดเป็นยาเสพติดประเภทที่ 5 สู่การไม่เป็นยาเสพติดอีกต่อไป การพัฒนากลไกการควบคุมกระท่อมโดยชุมชน เนื่องจากกระท่อมมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นภาคใต้ งานวิจัยนี้จึงสำรวจแนวคิดเกี่ยวกับการให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการจัดการ และควบคุมการใช้กระท่อมด้วยตนเอง ซึ่งอาจรวมถึงการกำหนดกฎเกณฑ์ ข้อตกลง หรือแนวทางปฏิบัติในระดับชุมชน เพื่อให้การใช้กระท่อมเป็นไปอย่างเหมาะสม และลดผลกระทบ

Maneesin (2017) ศึกษาพฤติกรรมการเสพใบกระท่อมของประชากรในเขตปริมณฑลด้านเหนือของกรุงเทพมหานคร ศึกษาพฤติกรรมการเสพใบกระท่อม ของ ประชากร ที่อาศัยอยู่ใน เขตปริมณฑลด้านเหนือของกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยการสำรวจกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความถี่ ปริมาณ วิธีการเสพ และเหตุผลในการเสพ หรืออาจมีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ผู้ที่เสพยากระท่อม เพื่อเจาะลึกถึงประสบการณ์และรูปแบบการเสพ พิจารณาประเด็นต่างๆ เช่นความชุกของการเสพยากระท่อมในกลุ่มประชากรเป้าหมาย อายุและลักษณะทางประชากรของผู้ที่เสพยากระท่อม ความถี่และปริมาณในการเสพยา วิธีการเสพยาที่นิยม (เช่น เคี้ยวใบ ต้มดื่ม) เหตุผลหรือแรงจูงใจในการเสพยา เช่น เพิ่มพลังงาน บรรเทาปวด เข้าสังคม การรับรู้ถึงผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบของการเสพยา

Thepsuwan (2015) ทศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายป้องกันและปราบปรามสถานีตำรวจภูธรคอหงส์ และสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ กรณีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 โดยศึกษา ทศนะ หรือ ความคิดเห็น ของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่ปฏิบัติงานใน สายป้องกันและปราบปราม ของ สถานีตำรวจภูธรคอหงส์และสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ ต่อกรณี การถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเพื่อวัดระดับความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย มีการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อทำความเข้าใจถึงเหตุผลเบื้องหลังความคิดเห็น และข้อกังวลของเจ้าหน้าที่ งานวิจัยน่าจะครอบคลุมประเด็นต่างๆ เช่นความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อกฎหมายใหม่ที่เกี่ยวข้องกับกระท่อม ข้อกังวลเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายภายหลังการเปลี่ยนแปลงสถานะทางกฎหมายของกระท่อม การคาดการณ์ถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงกฎหมายต่ออาชญากรรมและปัญหาสังคม ความพร้อมของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปรับรูปแบบการทำงาน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการและควบคุมพืชกระท่อมตามกฎหมายใหม่

Chanthakorn (2006) ความคิดเห็นของประชาชนในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ต่อการใช้พืชกระท่อมในเชิงสมุนไพร มุ่งสำรวจ ความคิดเห็น ของ ประชาชน ที่อาศัยอยู่ใน เขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับการใช้ พืชกระท่อม ในบริบทของ สมุนไพร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้

แบบสอบถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นของประชาชนกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติต่อการใช้กระท่อมเป็นสมุนไพร โดยศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับสรรพคุณทางยาของกระท่อม ความเชื่อและการยอมรับการใช้กระท่อมเพื่อวัตถุประสงค์ทางสุขภาพ ข้อกังวลหรือความกังวลเกี่ยวกับการใช้กระท่อม ความคิดเห็นต่อการควบคุมหรือการอนุญาตให้ใช้กระท่อมในเชิงสมุนไพร ผลการวิจัยนี้จะสะท้อนมุมมองของประชาชนกลุ่มหนึ่งต่อพืชกระท่อม ซึ่งอาจแตกต่างจากมุมมองของหน่วยงานรัฐหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง กับกฎหมายยาเสพติด ข้อมูลนี้อาจเป็นประโยชน์ในการพิจารณานโยบายที่เกี่ยวข้องกับกระท่อมในอนาคต

Chitcharoen (2001) ทัศนะของตำรวจปราบปรามยาเสพติดต่อปัจจัยบริหารที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีเป้าหมายเพื่อศึกษา ทัศนะ หรือ ความคิดเห็น ของ ตำรวจที่ปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดโดยตรง เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ที่มี ผลกระทบ ต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยใช้แบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็น หรืออาจมีการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อทำความเข้าใจประสบการณ์และมุมมองของตำรวจผู้ปฏิบัติงาน พิจารณาปัจจัยต่างๆ เช่น ความเพียงพอ และความเหมาะสมของการฝึกอบรมที่ได้รับ การสนับสนุนด้านทรัพยากรและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน ความชัดเจนและความเหมาะสมของนโยบายและแนวทางการปฏิบัติ การประสานงานและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อขวัญกำลังใจ ผลการวิจัยนี้จะช่วยให้ทราบถึงมุมมองของผู้ปฏิบัติงานจริง ซึ่งเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคในการทำงานโดยตรง ข้อมูลนี้สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมการทำงาน สนับสนุนการปฏิบัติงาน และพัฒนากลยุทธ์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้สอดคล้องกับความเป็นจริงมากขึ้น

Pitaklohapit (1998) การศึกษาเจตคติของผู้บริหารระดับกลางต่อการบริหารงานด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้โทษ กรณีศึกษาสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นไปที่การสำรวจและทำความเข้าใจเจตคติ หรือ ทัศนคติ ของ ผู้บริหารระดับกลาง ใน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีต่องานด้านการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ผลการวิจัยนี้จะประโยชน์ต่อการเข้าใจมุมมองของผู้บริหารระดับกลาง ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ระเบียบวิธีวิจัย

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 500 คน โดยเป็นการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลของงานวิจัยนี้ที่เก็บรวบรวมเป็นเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วยคำถามชนิดปลายปิด (Close-ended) และคำถามชนิดปลายเปิด (Open ended) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) และกำหนดมาตรวัดตามแบบของ (Likert scale)

3) เครื่องมือการวิจัย

ใช้แบบสอบถาม(Questionnaire) ประกอบด้วยคำถามชนิดปลายปิด (Close-ended) และคำถามชนิดปลายเปิด (Open ended) ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา สถานภาพการสมรส ภูมิลำเนา และการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด ตอนที่ 2 ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพิษกระท่อม ตอนที่ 3 ด้านทัศนคติที่มีต่อการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ตอนที่ 4 ด้านความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พิษกระท่อม พ.ศ. 2565) และตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการถอดพิษกระท่อมออกจากยาเสพติดประเภทที่ 5 ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และสำนวนภาษาที่ใช้ให้ถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมืออยู่ที่ 1.00

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

กำหนดมาตรวัดตามแบบลิเคิร์ท (Likert scale) ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา สถานภาพการสมรส ภูมิลำเนา และการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด ตอนที่ 2 ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพิษกระท่อม ตอนที่ 3 ด้านทัศนคติที่มีต่อการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ตอนที่ 4 ด้านความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พิษกระท่อม พ.ศ.2565) และตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการถอดพิษกระท่อมออกจากยาเสพติดประเภทที่ 5 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สถิติอนุมาน (inferential Statistic)

ผลการวิจัย

ข้อมูลพื้นฐานของประชากรที่ใช้ในการศึกษา ประชากร 500 คน (100%) เป็นเพศชาย (17.4%) หญิง (80.0%) ช่วงอายุ ต่ำกว่า 20 ปี (38.6%) 20-30 ปี (61.4%) 31-40 ปี ระดับชั้นปีการศึกษาชั้นปีที่ 1 (50.2%) ชั้นปีที่ 2 (29.0%) ชั้นปีที่ 3 (13.4%) และชั้นปีที่ 4 (7.4%) สถานภาพโสด (98.8%) สมรส (1.2%) ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร (11.8%) ภาคเหนือ (7.8%) ภาคกลาง (32.2%) ภาคใต้ (12.0%) ภาคตะวันออก (10.2%) ภาคตะวันตก (1.4%) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (24.6%) การเคยได้เข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด เคย (45.8%) ไม่เคย (54.2%)

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พิษกระท่อม พ.ศ.2565) กรณีการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพิษกระท่อมของนักศึกษา

ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพิษกระท่อม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อย (คะแนน 0-4)	143	28.6
ปานกลาง (คะแนน 5 – 8)	293	58.6
มาก (คะแนน 9 – 12)	64	12.8

($\bar{X}$ =5.68 , S.D. =2.518 , Min = 0 , Max = 11)

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพิษกระท่อมของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต ส่วนใหญ่มีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 58.6 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 28.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับทัศนคติของนักศึกษา

คำถาม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านเห็นความสำคัญในการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติด ประเภทที่ 5	1.94	.691	ปานกลาง
2. การถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีข้อดีมากกว่าข้อเสีย	1.83	.666	ปานกลาง
3. ท่านคิดว่าการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน	1.94	.733	ปานกลาง
4. ท่านคิดว่าการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีผลทำให้ท่านอยากทดลองใช้พิษกระท่อม	1.54	.679	ปานกลาง
5. ท่านคิดว่าการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีผลทำให้มีผู้คนอยากทดลองใช้พิษกระท่อม	2.26	.700	ปานกลาง
6. ท่านคิดว่าการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 จะส่งผลที่ดีต่อสังคมในปัจจุบัน	1.83	.715	ปานกลาง
7. ท่านคิดว่าการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีประโยชน์ต่อการค้นคว้าวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์เพิ่มมากขึ้น	2.23	.623	ปานกลาง
8. ท่านคิดว่าการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีประโยชน์ต่อการค้นคว้าวิจัยทางการแพทย์	2.26	.608	ปานกลาง
9. ท่านคิดว่าการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 จะส่งผลให้ผู้คนนิยมนำพิษกระท่อมมาบริโภคมากกว่าการรักษา	2.38	.646	ปานกลาง
10. ท่านคิดว่าการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ทำให้ท่านมีความกังวลต่ออาชญากรรมมากขึ้น	2.35	.630	ปานกลาง
11. ท่านคิดว่าการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ควรให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพิษกระท่อมแก่เยาวชน	2.50	.609	ปานกลาง
12. ท่านคิดว่าการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีผลทำให้เยาวชนเข้าถึงสารเสพติดได้ง่ายขึ้น	2.45	.617	ปานกลาง
13. ท่านคิดว่าการถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 จะทำให้สังคมเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น	1.74	.657	ปานกลาง
14. ท่านคิดว่าพิษกระท่อมจะถูกใช้เป็นยาสมุนไพร และนำมาใช้ในการรักษาโรคหลังจากถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 แล้ว	2.09	.599	ปานกลาง
15. ท่านคิดว่ามีการทำการวิจัยถึงข้อดีและข้อเสียของพิษกระท่อมมากพอ ก่อนที่จะถอดพิษกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5	2.24	.608	ปานกลาง
16. ท่านคิดว่ากฎหมายเกี่ยวกับพิษกระท่อมในปัจจุบันทำให้สิทธิในการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับสารที่อยู่ในพิษกระท่อมในทางวิทยาศาสตร์มากขึ้นกว่ากฎหมายฉบับก่อน	2.23	.549	ปานกลาง
17. ท่านคิดว่าจะมีการนำพิษกระท่อมมาใช้ในการปรุงอาหารกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น	2.32	.617	ปานกลาง

คำถาม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18.ท่านคิดว่าในอนาคต พืชกระท่อมจะเป็นพืชเศรษฐกิจของไทย เช่นเดียวกับกับ ข้าว ยางพารา	1.94	.669	ปานกลาง
19.ท่านคิดว่า เมื่อถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 แล้ว จะถูก นำมาใช้เป็นยาสมุนไพรเพื่อบรรเทาอาการเจ็บป่วย เช่นเดียวกับกับ ฟ้าทลายใจ หรือ สมุนไพรชนิดอื่นๆ	2.13	.599	ปานกลาง
รวม	2.12	.355	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 แสดงระดับทัศนคติของนักศึกษาในการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 โดยภาพรวม พบว่า มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.12$, S.D. = .355) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 11 ท่านคิดว่าการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ควรให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพืชกระท่อมแก่เยาวชน มีความเห็นด้วยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.50$, S.D. = .609) รองลงมาคือ ข้อ 12 ท่านคิดว่าการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีผลทำให้เยาวชนเข้าถึงสารเสพติดได้ง่ายขึ้นมีความเห็นด้วย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.45$, S.D. = .617) และข้อที่เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ข้อ 4 ท่านคิดว่าการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 มีผลทำให้ท่านอยากทดลองใช้พืชกระท่อม มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.54$, S.D. = .679) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของระดับด้านความรู้ต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่

ระดับความรู้ด้านกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อย (คะแนน 0 - 4)	9	1.8
ปานกลาง (คะแนน 5 - 8)	381	76.2
มาก (คะแนน 9 - 13)	110	22.0

($\bar{X} = 7.65$, S.D. = 1.42, Min = 3, Max = 12)

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับระดับความรู้กระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต ส่วนใหญ่มีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 76.2 รองลงมาอยู่ในระดับมากร้อยละ 22.0

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 2 วัตถุประสงค์ที่ 3 และ วัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรู้ทั่วไปของนักศึกษาต่อกฎหมายกระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) กรณีการถอดพืชกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ตามลำดับ ได้ผลการทดลองตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ 2 - 4

ข้อมูลทั่วไป	วัตถุประสงค์ที่ 2	วัตถุประสงค์ที่ 3	วัตถุประสงค์ที่ 4
	ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพิษ กระท่อม	ทัศนคติต่อการถือปฏิบัติ กระท่อมออกจากยาเสพติด ประเภทที่ 5	ความรู้ทั่วไปต่อกฎหมาย กระท่อมฉบับใหม่ ฯ
เพศ	P=.074	P=.081	P=.930
อายุ	P=.035*	P=.355	P=.086
ระดับชั้นปีที่ศึกษา	P=.001*	P=.794	P=.204
สถานภาพการสมรส	P=.071	P=.371	P=.002*
ภูมิสำเนา	P=.031*	P=.875	P=.224
การเคยได้เข้าร่วมการอบรม หลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด	P=.000*	P=.024*	P=.007*

* หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $P < 0.05$

จากตารางที่ 4 สามารถอธิบาย ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่าข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ที่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ อายุ ระดับชั้นปีการศึกษา ภูมิสำเนา และการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด
2. ผลการศึกษาวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่าข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ที่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ การเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด
3. ผลการศึกษาวัตถุประสงค์ที่ 4 พบว่าข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ที่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ สถานภาพการสมรส และการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และความรู้ต่อกฎหมาย กระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) การถือปฏิบัติกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม ในระดับปานกลาง ร้อยละ 58.6 ระดับทัศนคติ มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.12$, S.D. = .355) ระดับระดับความรู้กระท่อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.2565) มีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 76.2

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพืชกระท่อม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ อายุ ระดับชั้นปีการศึกษา ภูมิสำเนา และการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถือปฏิบัติกระท่อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ การเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการถอดฟิซกระห้อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ สถานภาพการสมรส และการเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด

ผลจากการวิจัยนี้สอดคล้องกับ Pitaklohapit, 1998 ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาเจตคติของผู้บริหารระดับกลางต่อการบริหารงานด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้โทษ กรณีศึกษาสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสอดคล้องกับ Chitcharoen, 2001 ได้ศึกษาเรื่อง ทัศนคติของตำรวจปราบปรามยาเสพติดต่อปัจจัยบริหารที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และสอดคล้องกับ Chanthakorn, 2006 ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ต่อการใช้ฟิซกระห้อมในเชิงสมุนไพร และสอดคล้องกับ Thepsuwan, 2015 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายป้องกันและปราบปรามสถานียาเสพติด ภูธรคอหงส์และสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ กรณีการถอดฟิซกระห้อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 และสอดคล้องกับ Maneesin, 2017 ศึกษาพฤติกรรมการเสพยาเสพติดของประชากรในเขตปริมณฑลด้านเหนือของกรุงเทพมหานคร

บทสรุป

ผลจากการวิจัยเพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และความรู้ต่อกฎหมายกระห้อมฉบับใหม่ (พ.ร.บ.ฟิซกระห้อม พ.ศ.2565) ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต กรณีการถอดฟิซกระห้อมออกจากบัญชียาเสพติดประเภทที่ 5 พบว่าความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟิซกระห้อม ทัศนคติ และความรู้ต่อกฎหมายใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต มีข้อเดียวที่ส่งผลทั้ง 3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟิซกระห้อม การมีทัศนคติ ความรู้ต่อกฎหมายใหม่ ได้แก่ข้อ การเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวกับยาเสพติด

ในส่วนของข้อเสนอแนะของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต คือไม่ควรถอดฟิซกระห้อมออกบัญชียาเสพติด ควรออกกฎหมายให้ครอบคลุมให้ความรู้เพิ่มเติมระบุว่าอะไรควรทำอะไรไม่ควรกระทำ ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับฟิซกระห้อมในทางที่เกิดประโยชน์ และในทางที่เป็นโทษ มีการควบคุมการใช้ประโยชน์อย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงให้ใช้ในปริมาณที่พอเหมาะ ไม่มากเกินไป การถอดฟิซกระห้อมเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาคำปลายเหตุแต่การแก้ไขปัญหาคำต้นเหตุควรจะเป็นการให้ความรู้และบังคับใช้กฎหมายให้เข้มข้นกว่านี้ กำหนดข้อจำกัดที่ชัดเจนเพื่อนำไปใช้ในการแพทย์และต้องมีการขออนุญาตทุกครั้งที่น่ามาใช้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

หน่วยงานภาครัฐบาลควรศึกษา หรือมีนโยบาย มาตรการต่างๆ ที่ชัดเจนหากพิจารณาแล้วเห็นว่าการเปิดเสรีกระห้อมจะมีประโยชน์ ก็ควรมีการศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจังว่ามีประโยชน์อย่างไร เพื่อให้ประชาชนเข้าใจได้อย่างถูกต้องไม่คลุมเครือ แต่หากศึกษาแล้วเห็นว่ากระห้อมเป็นสารตั้งต้นที่เป็นอันตรายหรือมีการนา

ไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้องหรือเป็นสารเสพติดก็ต้องรณรงค์สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องกับประชาชนไม่ให้เกิดความ
คลุมเครือ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรให้มีการรณรงค์ให้ความรู้ ความเข้าใจ สร้างทัศนคติในการใช้ประโยชน์จากใบกระท่อมอย่าง
ทั่วถึงให้แก่ประชาชน เพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในระยะยาว

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระทรวงสาธารณสุขควรสนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวกับพืชกระท่อมเพื่อ
ประโยชน์ในทางการแพทย์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3. ควรมีการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพืชกระท่อมที่บังคับใช้ในปัจจุบันว่ามีความสอดคล้องกับยุคสมัย
และบริบทของสังคมยุคปัจจุบันที่เปลี่ยนไปหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- Chanthakorn, T. (2006). *Opinion of people in Amphoe Mueang Nonthaburi, Changwat Nonthaburi, regarding the use of Krathom as herb* (Master of Arts thesis, Burapha University). (In Thai)
- Charoenratana, S., Anukul, C., & Aramrattana, A. (2021). Attitudes towards Kratom use, decriminalization and the development of a community-based Kratom control mechanism in Southern Thailand. *International Journal of Drug Policy*, 95, 103197.
- Chitcharoen, N. (2001). *Narcotics police attitudes towards the management factors affecting the narcotics prevention and suppression* (Master's thesis, Faculty of Social Administration, Thammasat University). (In Thai)
- Maneesin, K. (2017). *Kratom (Mitragyna Speciosa) addicting behavior in population of northern territory of Bangkok Metropolis* (Master of Science thesis, Department of Psychiatry, Chulalongkorn University, Bangkok). (In Thai)
- Ministry of Justice, Office of the Narcotics Control Board. (2005). *Kratom plant in Thai society*. Office of Justice Affairs. (In Thai)
- Muandao, K., & Niyomdech, M. (2023). General knowledge about Kratom and the police's attitude towards removing Kratom from list of Schedule 5 (V) Drugs. *Journal of Educational Innovation and Research*, 7(4), 1238–1252. <https://doi.org/10.14456/jeir.2023.102>

- Pitaklohapit, P. (1998). *A study of the attitude of middle management towards the administration of narcotics prevention and suppression: A case study of the Royal Thai Police* (Master's thesis, Ramkhamhaeng University). (In Thai)
- Special Education Commission. (2003). *Good and bad effects of consuming Kratom to provide a guideline for proposing whether Kratom should be removed from category 5 narcotics according to the law on narcotics or not*. Retrieved April 4, 2023, from http://www.senate.go.th/senate/report_detail.php?report_id=51
- Thepsuwan, P. (2015). *The attitudes of prevention and suppression of the police officer at Khohong and Hat Yai Police Stations in case of Kratom removal out the fifth category of narcotic drug* (Master of Arts thesis, Thammasat University). (In Thai)
- Wangsinthaveekul, J. (2017). *Narcotic Plant Survey and Monitoring Institute, Office of the Narcotics Control Board*. Retrieved April 4, 2023, from https://ccpe.pharmacycouncil.org/index.php?option=article_detail&subpage=article_detail&id=251